

راهکارهای تحقق مشارکت حداکثری

هادی قطبی

اشاره

هدف اولی و اصلی در همه انتخابات نظام مقدس جمهوری اسلامی، حضور و مشارکت حداکثری مردم پای صندوق های رای؛ و هدف ثانوی رای آوری فرد اصلح برای مسئولیت ریاست جمهوری است. با توجه به عملکرد برخی دولت های گذشته، و احساس ناامیدی و یاس مردم از اصلاح وضع موجود، و در نتیجه خوف عدم مشارکت حداکثری، ضروری است اقدامات و راهکارهای تحقق مشارکت حداکثری توسط دلسوزان انقلاب اسلامی تبیین گردد. از همین رو در این نوشتار ابتدا به مساله چگونگی مشارکت حداکثری و سپس به معیارهای اصلح می پردازیم.

راهکارهای تحقق مشارکت حداکثری

برای تحقق مشارکت حداکثری، راهکارهای فراوانی وجود دارد که مهمترین آنها را در این فرصت بررسی می کنیم:

۱. تبلیغ و تواصی بر مشارکت

افراد باید در تحقق جامعه اسلامی، - همچنانکه قرآن شریف در سوره «والعصر» می فرماید - با یکدیگر تواصی در مشارکت حداکثری داشته باشند. هر کس به تکلیف فردی خود عمل کرده و با دیگران تواصی داشته و بی تفاوت نباشد. نیز همچون امر به معروف و نهی از منکر، از جدال و مرء با دیگران بر سر مصادیق خودداری کند. برای تحقق این منظور هر فرد انقلابی و دغدغه مند باید یک ستاد انتخاباتی باشد؛ و هر فرد نخبه یا فعال فرهنگی و سیاسی، با تشکیل یک کانال انتخاباتی در نرم افزارهای شبکه های اجتماعی، "ستاد مجازی انتخابات" راه بیندازد.

۲. رعایت اخلاق تبلیغ انتخاباتی

رعایت اخلاق تبلیغ انتخاباتی ضروری است. لذا باید از توهین و بدگویی و اتهام زنی خودداری کرده و به اختلافات دامن نزد. باید حب و بغض های شخصی را کنار گذاشته و گفتمان اصلی امام و انقلاب را که مشارکت حداکثری است ترویج کرد.

در برخی شرایط، شاید عده ای از انتخاب قبلی خود پشیمان شده و بخواهند انتخاب درستی داشته باشند و باید احتمال داد ممکن است هنوز حجت بر عده ای تمام نشده باشد. بنابر این نباید با بداخلاقی ها، مانع این برگشت شویم. نباید مخالفین خود را ضد انقلاب تلقی و معرفی کرد. بلکه باید اجازه داد از کاندیداهای خود تبلیغ و حمایت کنند تا تنور انتخابات گرم شود.

تحمل و مدارا از لوازم مشارکت سیاسی است؛ مانند یک کوهنوردی خانوادگی که همگی مانند رهبر گروه فکر نمی‌کنند. برخی استقامت کمتری دارند، برخی دیگر زود خسته می‌شوند، برخی نیاز به کمک دارند و انگیزه بخشی دارند؛ برخی ممکن است مدام نق بزنند و... باید این کاروان را به قله رساند.

۳. تبیین ضرورت مشارکت حداکثری و فهم جمهوری نظام

در همه انتخابات به خصوص این دوره، دغدغه و نگرانی رهبری، مشارکت حداکثری است نه رای‌آوری کاندید خاص. گاه حضور افراد نالایق در عرصه انتخابات؛ بهتر از آسیب دیدن اعتبار و جمهوری نظام است. به عنوان مثال در انتخابات اخیر آمریکا، ۷۰ درصد از مردم در شرایط کرونایی در انتخابات شرکت کردند؛ در حالی که هیچکدام از دو گزینه اصلی آنها مطلوبشان نبود.

همانطور که بیان شد، باید طولانی شدن مسیر و سختی های آن را به جان خرید. تشکیل دولت اسلامی به تاخیر افتاده، اما اصل این است که نظام دارای پشتوانه مردمی باشد. کشور باید با مشارکت حداکثری ساخته شود، نه توسط اقلیت خاص. غنچه باید خودش شکفته شود و این امر همانطور که در عرصه فردی لازم و ضروری است، در عرصه جمعی توسط جوامع نیز لازم است. به فرموده قرآن: «إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ» (رعد/۱۱)

از همین رو رهبری معظم، اولویت را با مشارکت حداکثری می‌دانند^۱ چون همه مردم باید به کمال برسند تا جامعه اسلامی محقق شود. خود ملت باید به نتیجه اصلح برسند؛ و اگر ما هنوز لایق حکومت صاحب الامر (عج) نشده ایم، به این دلیل است که هنوز ایشان را انتخاب نکرده ایم. افراد جامعه ای که هنوز بین مدرنیته و اسلام شک دارند، چگونه می‌خواهند در انتظار امامی باشند که احکام اسلام را اجرا کند؟!

همه جوامع با انتخابات رشد می‌کند و انتخابات هر کشوری میزان اعتبار و امنیت ملی آن کشور است و ایران اسلامی نیز از آن مستثنی نیست.

دلیل دیگر اهمیت مشارکت، مخالفت با دشمن است. امروز در شبکه های مختلف مجازی و ماهواره ای اشتیاق شبکه های وهابی و سعودی را می‌بینید. قطعاً مشارکت اندک مساوی با شاد شدن دشمن است ولو گزینه مطلوب ما رای بیاورد. مشارکت اندک، یعنی چراغ سبز به دشمن برای فشار بیشتر و این همان فاکتور امنیت ملی است که تنها با حضور مردم تامین می‌شود. این مشارکت، همچنین دلگرمی و پشتوانه قوی برای دولت است که می‌تواند در مقابل دشمن مقاومت کند.

این مشارکت همچنین پیمان با شهدا و ادامه دادن راه آنهاست. آنان از راه خون امنیت نظامی را تامین کردند و ما باید با مشارکت در میدان سیاسی امنیت نرم نظام را تامین کنیم.

۱. «این حرف اول من و مهم‌ترین حرف من در همه‌ی دوره‌های انتخابات بوده است، الان هم هست: شرکت همگانی و بانشاط مردم»؛ بیانات در دیدار دست‌اندرکاران برگزاری انتخابات، ۱۳۹۴/۱۰/۳۰.

۴. توجه به عملیات جبهه مقابل

تجربه نشان داده از طبقه متوسط به پایین مربوط به سید رأی نیروی انقلابی است و برخی جریانات سیاسی تلاش می کنند با سیاه نمایی و ایجاد یاس و ناامیدی، مانع حضور مردم در پای صندوق های رای شوند. از طرفی، در روزهای پایانی با فریب تبلیغاتی و عملیات رسانه ای و روانی، هواداران و طبقه متوسط به بالا و مرفهی که به دنبال آزادی های آنچنانی هستند، به گزینه مورد نظر رای بدهند و با اکثریت آراء، قدرت را در دست بگیرند.

از همین رو ضروری است کسی که دغدغه انقلاب و نظام را دارد، برای تحقق مشارکت حداکثری علاوه بر رعایت موارد پیش گفته، به ایجاد امید و انگیزه و در واقع تشریح گفتمان انقلاب اسلامی بپردازد تا اقبال ضعیف و متوسط به پایین جامعه نیز پای صندوق های رای آمده و با هدف تقویت نظام و رهبری به فرد اصلح رأی دهند.

مهمترین معیارهای انتخاب اصلح چیست؟

با توجه به بیانات مقام معظم رهبری، اگر مشارکت حداکثری با انتخاب اصلح و درست همراه باشد، به اسلامیت و جمهوریت نظام کمک می کند. از عهمن رو ضروری است علاوه بر معیارهای همیشگی که توسط مقام معظم رهبری و عالمان بصیر بیان می شود، چهار معیار اصلی را که در بیانات امامین انقلاب و قانون اساسی آمده، مد نظر داشته باشیم و افق بالاتری را ببینیم. به همین منظور، چهار طراز انقلابی بودن، تشکیل دولت اسلامی، تحقق گام دوم انقلاب و قانون اساسی، را مد نظر قرار داده و تبیین می کنیم.

انقلابی بودن به چه معناست؟ بیشتر افراد جامعه گمان می کنند انقلابی، کسی است که سابقه راهپیمایی و حضور در نماز جمعه و... داشته باشد. در حالی که شاخص اصلی انقلابی گری این نیست. بلکه انقلابی کسی است که معتقد باشد قطار انقلاب اسلامی هنوز به پایان نرسیده و نباید از آن پیاده شد. برخلاف عده ای که گمان می برند وقتی نظام اسلامی شکل گرفت، قطار انقلاب به مقصد رسیده است! در حالی که به فرموده مقام معظم رهبری، انقلابی کسی است که تشکیل نظام اسلامی را مرحله دوم انقلاب بداند؛ و تشکیل دولت اسلامی و جامعه اسلامی و در نهایت تمدن اسلامی را بعد از نظام اسلامی دیده باشد؛ و این مراحل پنجگانه، مقدمه حکومت جهانی حضرت مهدی(عج) خواهد بود. این یعنی تفکر انقلابی.

انقلابی کسی است که تمدن اسلامی را بفهمد و فکر و ذکر او، قدم برداشتن در آن راستا باشد. بداند انقلاب چگونه پیروز شد و چگونه می تواند آن را حفظ کند و در فکر تغییر مسیر و بازگشت نباشد.

ما در معیارهای اصلح بودن کاندید ریاست جمهوری معتقد نیستیم کس که انقلابی نیست، حق حیات و زندگی در جمهوری اسلامی ندارد؛ خیر! اما به شدت معتقدیم کسی که انقلابی نباشد نباید طمع ریاست جمهوری داشته باشد. مانند آن شخصی نشود که هیچگاه به مسجد نمی آمد، اما وقتی آمد توقع داشت امام جماعت شود! امروزه وضعیت برخی

افراد به آنجا رسیده که هنگام ثبت نام نامزدی انتخابات می گوید: "می گوید من باید تایید بشوم، وگرنه نظام و انتخابات را قبول ندارم و رای هم نمی دهم!" چنین فردی اصلا در قاموس انقلاب و انقلابی گری جایی ندارد. از همین جا، دو طراز دیگر "تشکیل دولت اسلامی" و "تحقق گام دوم انقلاب" نیز روشن می شود. اگر رئیس جمهور یا فرد کاندید، برنامه ای برای تشکیل دولت اسلامی و تحقق گام دوم انقلاب که می توان از آن به عنوان مانیسفت انقلاب یاد کرد نداشته باشد، نباید خود را برای این منصب و مسئولیت شایسته بداند.

شاخص دیگر فرد اصلح، در طراز قانون اساسی بودن است. در اصل ۱۱۳ قانون اساسی آمده است: «پس از مقام رهبری رییس جمهور عالیترین مقام رسمی کشور است و مسئولیت اجرای قانون اساسی و ریاست قوه مجریه را جز در اموری که مستقیما به رهبری مربوط می شود، بر عهده دارد». بنابر این اصل، شخص رئیس جمهور باید لیاقت عنوان "عالی ترین مقام رسمی کشور بعد از رهبری" را داشته باشد. چراکه او نماینده ایران خواهد بود و در سطح بین الملل او را در تعامل با دنیا می شناسند. بنابراین رئیس جمهور اصلح کسی است که در طراز بعد از رهبری، واقعا قرار بگیرد. در همین بند "اجرای قانون اساسی" نیز به عنوان مسئولیت رئیس جمهور ذکر شده است؛ و فرد اصلح کسی است که دغدغه اصلی و واقعی اش اجرای قانون اساسی باشد؛ نه آنکه بخواهد آن را تغییر دهد و به هدف اصلاح آن به میدان انتخابات آمده باشد.

او همچنین طبق اصل ۱۷۶ قانون اساسی، مسئول شورای امنیت ملی است که "به منظور تأمین منافع ملی و پاسداری از انقلاب اسلامی و تمامیت ارضی و حاکمیت ملی" شکل گرفته است. بنابر همین اصل، "تعیین سیاست‌های دفاعی - امنیتی کشور در محدوده سیاست‌های کلی تعیین شده از طرف مقام رهبری؛ هماهنگ نمودن فعالیت‌های سیاسی، اطلاعاتی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی در ارتباط با تدابیر کلی دفاعی - امنیتی؛ و بهره‌گیری از امکانات مادی و معنوی کشور برای مقابله با تهدیدهای داخلی و خارجی" از وظایف این شورا است. با توجه به این اصل، رئیس‌جمهور نمی‌تواند و نباید در سابقه و عملکرد او، اقدامات ضد امنیتی وجود داشته باشد.

نکته پایانی اینکه: آنچه در بیان معیارهای کاندید اصلح بیان شد، نگاه ایده آل و آرمانی و البته قابل تحقق است؛ اما ممکن است در شرایطی هیچ کدام از افراد کاندیدا، به این سطح از صلاحیت نرسیده باشند، و یا در شرایطی باشیم که فردی با چنین شرایط در معرض رای آوری نبوده و تلاش برای معرفی او در مقابل فرد دیگری که اقبال عمومی دارد، ابتر بماند و از طرفی ممکن است جریان‌ات غیر انقلابی، رای آوری داشته باشند. در این صورت از اصل تنزل تدریجی استفاده کرده و باید فردی را که بیشترین ویژگی‌ها و معیارهای اصلاحیت را داشته و زمینه رای آوری دارد، به جامعه معرفی کرد.